

llavors Ministeri de Transports i Comunicacions a subscriure amb la Companyia «Trasmediterránea, Sociedad Anónima», el contracte pel qual s'han de regir els mencionats servicis, i va aprovar les bases a què ha d'ajustar-se el dit contracte.

Estos servicis els ha prestat la companyia en virtut del que estableix el seu contracte regulador, que es va formalitzar en escriptura pública el 4 de setembre del 1978, que fixa en la clàusula tercera que el contracte tindrà una duració de vint anys a partir de la seua entrada en vigor, amb efectes retroactius des de l'1 de gener del 1978, havent d'entendre's prorrogat si dos anys abans de la seua terminació no haguera sigut denunciat per alguna de les parts, sense poder excedir la pròrroga tàcita els dos anys.

El Consell de Ministres en la reunió de 19 de maig del 1995 va autoritzar la denúncia del contracte en els termes establits en la clàusula tercera.

La clàusula vint-i-cinc del contracte estableix que l'equilibri economicofinancer s'obtindrà a través de les aportacions de l'Estat fixades en el denominat «Compte de l'Estat».

En el «Compte de l'Estat» relatiu a l'exercici 1997 la Companyia «Trasmediterránea, Sociedad Anónima», va incloure com a ajustos per fi de contracte una sèrie de conceptes susceptibles de ser-hi incorporats pel fet de ser este l'últim any de vigència del contracte i correspondre bàsicament a gastos meritats l'any 1997 i a drets no realitzats durant la vigència del contracte.

El «Compte de l'Estat» corresponent a l'exercici 1997, presentat per la companyia, una vegada corregit de conformitat amb els ajustos realitzats per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat presenta un saldo a favor de «Trasmediterránea, Sociedad Anónima», de 15.560.625.000 pessetes.

El crèdit extraordinari està destinat a finançar la Companyia «Trasmediterránea, Sociedad Anónima», el dèficit de l'exercici 1997 i els ajustos per finalització del contracte, a fi d'aconseguir l'equilibri economicofinancer dels servicis de comunicacions marítimes d'interés nacional prestats per la companyia en virtut del que estableix el contracte regulador dels citats servicis, subscrit el 4 de setembre de 1978, i es tramita d'acord amb el Consell d'Estat amb l'informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari, per un import de 15.560.625.000 pessetes a la Secció 17 «Ministeri de Foment», Servici 32 «Direcció General de la Marina Mercant», Programa 514D «Subvencions i suport al transport marítim», Capítol 4, «Transferències corrents», article 44 «A societats mercantils estatals, entitats empresarials i altres organismes públics», Concepte 443 «A la Companyia Trasmediterránea, Sociedad Anónima», per a compensar el dèficit per l'explotació dels servicis de comunicacions marítimes d'interés nacional, durant l'exercici 1997 i els ajustos per finalització del contracte».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es referix l'article anterior es finançarà amb Deute Públic d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei General Presupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 24 d'abril del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8865 *LLEI 5/2001, de 8 de maig, sobre concessió d'un suplement de crèdit, per import de 4.866.309.925 pessetes, per al pagament de retribucions, establides en diverses sentències fermes, pronunciades a favor de les persones encarregades de l'ensenyança de la religió catòlica en els col·legis públics. («BOE» 111, de 9-5-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 20 de maig del 1993 va ser subscrit a Madrid un conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència, el de Justícia i la Conferència Episcopal Espanyola, sobre el règim econòmic de les persones encarregades de l'ensenyança de la religió catòlica en els centres públics d'educació primària.

En la clàusula 3a del dit conveni s'assenyalava que l'import econòmic de cada hora de religió havia de tindre el mateix valor que la retribució real per hora de classe de qualsevol matèria impartida per un professor interí del mateix nivell.

No obstant, en la clàusula 5a del citat conveni s'establia que l'equiparació econòmica a la retribució per hora de classe impartida pels professors interins del nivell corresponent havia d'aconseguir-se en cinc exercicis pressupostaris, si bé la dita clàusula no es va complir en els seus mateixos termes.

Això va originar que diversos professors de religió de centres d'Educació Primària promogueren recursos davant dels tribunals de Justícia, els quals han donat lloc a sentències estimatòries a favor seu.

Actualment es troben pendents d'execució 20 sentències que afecten 887 professors i que, segons una valoració efectuada per la Direcció General de Personal i Servicis del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, suposen retribucions i interessos pendents de pagament per un import de 4.866.309.925 pessetes.

Per a atendre les obligacions derivades de sentències judicials fermes que reconeixen el dret dels recurrents a percebre retribucions i interessos pendents, es tramita el present suplement de crèdit.

Article 1. *Concessió d'un suplement de crèdit.*

Es concedeix un suplement de crèdit, per import de 4.866.309.925 pessetes, al pressupost en vigor de la Secció 18 «Ministeri d'Educació, Cultura i Esport», Servici 04 «Direcció General de Programació Econòmica, Personal i Servicis», Programa 422A «Educació Infantil i Primària», Capítol 1 «Gastos de personal», Article 13 «Laborals», Concepte 131 «Laboral eventual».

Article 2. *Finançament del suplement de crèdit.*

El suplement de crèdit a què es referix l'article anterior es finançarà amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei General Presupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 8 de maig del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8866 *LLEI 6/2001, de 8 de maig, de modificació del Reial Decret Legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'Avaluació d'Impacte Ambiental. («BOE» 111, de 9-5-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Un dels principis bàsics que ha d'informar qualsevol política ambiental és el de la prevenció. Per esta raó, els successius programes de les comunitats europees sobre medi ambient han insistit en el fet que la millor manera d'actuar en esta matèria és tractar d'evitar, abans que es produïsquen, la contaminació o els danys ecològics, més que combatre'n posteriorment els efectes.

En este sentit, la Directiva 85/337/CEE, del Consell, de 27 de juny, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient va representar l'instrument jurídic que millor resposta donava a esta necessitat, integrant l'avaluació d'impacte ambiental en la programació i execució dels projectes dels sectors econòmics de major importància, d'acord amb el que estableix l'actual article 6 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, segons el qual les exigències de la protecció del medi ambient han d'incloure's en la definició i en la realització de les altres polítiques i accions de la comunitat, a fi de fomentar un desenvolupament sostenible.

La citada directiva comunitària considera, entre altres aspectes, que els efectes d'un projecte sobre el medi ambient han d'avaluar-se per a protegir la salut humana, contribuir per mitjà d'un millor entorn a la qualitat de vida, vetlar pel manteniment de la diversitat d'espècies i conservar la capacitat de reproducció del sistema com a recurs fonamental de la vida.

La incorporació de la Directiva 85/337/CEE al dret intern estatal es va efectuar per mitjà d'una norma amb rang de llei, a l'aprovar-se el Reial Decret Legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'Avaluació d'Impacte Ambiental, els preceptes del qual tenen el caràcter de

legislació bàsica estatal, segons el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, sent objecte de desplegament pel Reial Decret 1131/1988, de 30 de setembre, que va aprovar el reglament per a l'execució del reial decret legislatiu citat.

D'altra banda, les comunitats autònomes, d'acord amb les competències que els reconeixen els respectius estatuts d'autonomia, han desplegat la normativa bàsica d'avaluació d'impacte ambiental, bé per mitjà de lleis formals o bé per mitjà de disposicions reglamentàries, inclús ampliant, en l'exercici de les citades competències, l'àmbit material d'aplicació de la citada normativa.

Posteriorment, la Directiva 97/11/CE, del Consell, de 3 de març, per la qual es modifica la Directiva 85/337/CEE, ha introduït diverses disposicions destinades a aclarir, completar i millorar les normes relatives al procediment d'avaluació, que contenen quatre modificacions principals.

En primer lloc, la Directiva 97/11/CE amplia substancialment l'annex I (projectes subjectes a avaluació d'impacte obligatòria), al mencionar 21 categories de projectes en compte dels nou indicats en la Directiva 85/337/CEE. En segon lloc, modifica l'article 4, amb la introducció d'un procediment que, basant-se en els criteris de selecció de l'annex III, permetia determinar si un projecte de l'annex II ha de ser objecte d'avaluació per mitjà d'un estudi cas per cas o per mitjà de llindars o criteris fixats pels estats membres. En tercer lloc, innova l'article 5, possibilitant que, si el promotor o titular del projecte ho sol·licita, l'autoritat competent facilite la seua opinió sobre el contingut i abast de la informació que aquell ha de subministrar. I, finalment, incorpora a la legislació comunitària, pel que fa a les relacions entre estats membres, les principals disposicions del Conveni sobre Avaluació d'Impacte en el Medi Ambient en un context transfronterer, fet a Espoo (Finlàndia) i ratificat per Espanya l'1 de setembre del 1997.

El principal objectiu d'estes modificacions puntuals, en especial de l'article 4, en línia amb la jurisprudència comunitària establida a partir de la sentència de 2 de maig del 1996, del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, és eliminar les incerteses existents sobre l'abast de la transposició del denominat annex II, en confirmar que els estats no poden eximir per endavant del procediment d'avaluació d'impacte ambiental blocs o grups sencers de projectes inclosos en el citat annex. Per esta raó, si no s'establixen, respecte a estos, uns límits o criteris que permeten conèixer a priori si és necessària o no la mencionada avaluació, la seua determinació haurà de fer-se per mitjà d'un estudi cas per cas.

Per a complir al mandat comunitari, i sense perjudici que en un futur pròxim siga necessari regular les avaluacions estratègiques de plans i programes, atés que ja existix en l'àmbit comunitari una proposta de directiva sobre la qual el passat 30 de març es va adoptar la Posició Comuna (CE) 25/2000, esta llei té per objecte incorporar plenament al nostre dret intern la Directiva 85/337/CEE, amb les modificacions introduïdes per la Directiva 97/11/CE.

Amb este fi, es modifica l'article 1 del Reial Decret Legislatiu 1302/1986, incloent-hi junt amb l'avaluació d'impacte ambiental obligatòria de determinats projectes, que s'incorporen en l'annex I, la d'aquells altres projectes inclosos en l'annex II que se sotmetran a avaluació d'impacte ambiental, o no, després d'un estudi que ha de fer-se cas per cas, en funció dels criteris específics que es detallen en el text.

Igualment, en aplicació de les modificacions establides en la nova directiva comunitària, l'article 2 regula expressament la possibilitat de sol·licitar amb caràcter previ a la seua elaboració l'opinió de l'òrgan ambiental en relació amb l'abast de l'estudi d'impacte ambiental,